



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio  
XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum  
Theologis ac præcipuè Societatis Jesu**

**Estrix, Aegidius**

**Moguntiæ, 1679**

Propositio LXIII. Licitum est quærere directè occasionem proximam  
peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-42472**

*faltem doctrina illorum fuit in praxi: quia talibus personis negare absolutionem non audebant.*

Ad imposturam tam enormem peto, vel unum nominet aut Societatis, aut aliorum Ordinum, qui scripserit, dixeritve, causam sufficientem non fugiendi occasionem proximam, esse causam quamlibet utcumque utilem, aut honestam. Nullum inveni. Cupio redargui.

Sed neque ipse speravit se inventurum; unde mox quasi respirans à calumniâ tam laboriosa, ait, illam fuisse eorum doctrinam faltem in praxi, quia talibus personis negare absolutionem non audebant, spero ego quidem alia futura Dei judicia, alia hominis tam precipitis. Prudentes, & pii Confessarii Religiosi rationes suas impertiendæ, differendæ, & negandæ absolutionis ritè habent subductas ex principiis optionum Theologorum S. Thomæ, S. Bonaventuræ & aliorum. His rationes sperant se Deo probaturos: de sua methodo & praxi in hoc ministerio alii viderint.

### PROPOSITIO LXIII.

**L**icitum est querere directè occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi.

*Hac, inquit, Accusator docet Baunius Jesuita totidem*

totidem verbis, item P. Jacobs & ipse Jesuita, & Basilius Pontius Augustinianus, & plurimi alii omnium ordinum. Neque in libro Stephani Bau-  
nii, neque in scriptiuncula perbrevi Francisci Jacobs vestigium invenietur, quo suspicari liceat, hujusmodi quiddam ipsos sensisse: pro quo satis erit ea legisse, quæ observavi de sen-  
tentia utriusque autoris ad Prop. 61.

Sed & perverse in invidiam illam vocatur Basilius Pontius: occasionem videtur præbu-  
se Baunius tr. 4. de poenit. q. 14. pag. 94. sub  
finem sic narrando de isto autore: *quin etiam tradit Basilius, ubi supra, occasionem primò & per se queri posse, cum est aliqua causa eam volen- di ad bonum nostrum, aut proximi tam temporale, quam spirituale.* Excusari potest Baunius ista narrans de Basilio: quia ex iis quæ præmis-  
erat, illæ particulæ aliqua causa satis determini-  
nantur ad causam justam & urgentem, qualis  
est aliena salus æterna: de his enim sermo  
præcesserat.

Sed ad rem nostram non multum refert,  
quam providè ista narraverit Baunius; dum  
constat Basiliūm Pontium requisiuisse mag-  
nam & eximiam causam; in qua agatur de bono  
statu, pace, aut libertate ecclesiæ &c. verba  
Basiliī vide supra ad Prop. 61. Ubi vero in fi-  
ne illius capituli sexti app. de matrimonio dicit,  
posse etiam sufficere causam boni temporalis,

disertè requirit gravem causam, ut in conjugio Estheris cum Assuero, Judith cum Holopherne &c. Neque usquam dicit licere directè quærēre occasionem, ac nequidem quod narrat Badius, primò & per se: sed plane sub finem capitum significat non semper requiri, ut occasio sit involuntaria, aut ex necessitate proveniens, sed satis esse, etiamsi sit causa voluntariè quaestus quod ipsum ne durum videretur, exempli mentem suam fecit clariorem; sicut, inquit, in eo intelligimus, qui dubius de potentia matrimonium contrahit, & in conjugio Estheris cum Assuero. Denique haud immerito videbitur aliud esse, querere directè occasionem proximam peccandi pro bono spirituali aut temporali qualcumque; qui est sensus propositionis 63. alius verò, adire occasionem proximam peccandi, sine necessitate quidem, sed spe magni & eximi boni, aut metu ingentis mali, fretum Dei misericordiâ & gratiâ, firmoque desiderio evendi peccatum; qui est sensus operosè incutatus à Pontio illo cap 6 appendicis. Hæc gratiam illius autoris, cuius ordinem Augustinianum putavit non dissimulandum accusator.

Quod verò appellat *alios plurimos omnium Ordinum doctrinæ damnatae patronos*, constat sibi usque ad extremum in labore suo & odio Religiosorum Ordinum.

CON